

Prima etas mundi

DRIMA etas mundi ab Adā
vñz ad diluvii habet finē debitos annos
1656. Cum septuaginta interpres Isidorus
et plures alios quoꝝ numeris in etatibus conſequenter ponuntur habuit annos. 22.42.

Secunda bonitas volens communicare suis
bonis alijs fecit creaturaz rationalem q̄
summi donū intelligere intelligentēdō anima
rectamādo possidet: possidēdo beatā cēt. Fecit
de aut pñmū hoīs formaō corp⁹ ei⁹ p ministeri
um angeloz de limo terre ī agro damasceno ⁊ in
spirauit faciē c⁹ spiraculum vite: hoc ē aliam cre
auitiquaz corpori facta vniuit. Faci⁹ aut ē homo
ad ymagines dei in naturalib⁹ ⁊ ad similitudines in
gratuitis. Ecce dñs mirabilē pñdud grā. Cū ergo
marē ad similitudine suā primus fñrisletri etiā fe
minas ofigurauit adiplus hoīs effigiem ⁊ duo
inter se pmixti ser⁹ p̄pagare sobolem possent: ⁊
omnē terrā multitudine opplere.

EOrnatiss aīantib⁹ terre ⁊ volatilib⁹ adducet
ad Adā vt videret ca: cū adā nō iueneret ad
iutor: filii sibi immisit dñs soporē in Adā ⁊ tulit
vnā de costis ei⁹: replēs carnē p̄ eā ⁊ edificauit in
mulierē. Quā adā vidēs dixit: h̄ nūc os de ossib⁹
meis h̄ vocabib⁹. Ilsa qđ latie mly interptat: qđ de
viro supra ē. Factū igit adā de ī padisum traſtu
litr: ibi de costa dormiēt Enā, pdixit: sibiq̄ soci⁹
formauit: hāc n̄ fecit de capite ne viro dñaref: nō
de pede viri ne pñtneret: h̄ de latere vt amors vni
culū pbaret: etiā ut nō loci generi nobilitate: h̄ vir
tute vñusq̄ sibi cōpareat grā. Jō extra padisū
vir faci⁹ ē: multer vero ita pñsoluta ⁊ reat dentis
qđ extra padisū h̄ elī i inferno loco uerbi uelior
iuuenit: p̄ Enā qđ in padisū facta fuit: p̄
thoplaſti primū hoīem sumim⁹ oñtre rāutor
deus sexto die seclō qđta ⁊ viceſima marci b̄b̄
terre creatis ciencis repulib⁹ ⁊ voluerib⁹ de
terre rubeo ī agro damasceno tāz creaturez o
mū finē ⁊ possessore finxit.

Che fengram dabo ut
penit obpartes manus
gaiſ ſuſcim etiā omnes
ſoperi. Adācū me inter omnes
tobis uniciper penit num pñ
iunā curitandū ſub nobis vici pñ
en quod diu ſt̄tobato cimis ſanctis
trope uive auctor pñces filios vñ
atit enī: ſuo utimam abe. ſe de
Mekonu terra ſper mo labouret
ſe rōc ipius: ſuo utimam
ſe ſuſcim etiā omnes
e muñanicas pñcias acit coſte ſu
e coſte ſuſcim etiā omnes
e ſuſcim etiā omnes ſuſcim ſuſcim